

gepolitik, eller at dansk udlændingepolitik skal laves om som følge af domme ved EF-Domstolen. Den dom, der er afsagt, og som altså handler om Irland, drejer sig om det indre marked og familiesammenføring og har forbindelse med bevægelighed i det indre marked og er altså ikke om dansk udlændingepolitik. Og hvis man er utilfreds med den måde, Domstolen arbejder på generelt og grundlæggende, ja, så er det jo noget, man skal se på i forbindelse med EU's traktat. Men vi har faktisk fra dansk side det synspunkt, at det er godt at have en EF-Domstol til at påse, at de fælles regler bliver overholdt af såvel store som små lande.

Kl. 16:48

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 16:48

Morten Messerschmidt (DF):

Med al respekt er jeg jo nødt til at sige, at det nogle gange i EU-debatten kan være svært at skelne mellem det seriøse og det humoristiske i det, statsministeren siger. For nogle af de ting, vi oplever, er ganske enkelt så besynderlige, at det kan være svært at lave den sondring.

Men jeg er glad for indrømmelsen om, at hvis det er sådan, at EF-Domstolen går over sine grænser, går ud over sine beføjelser, så kræves der en ændring i traktaten for at ændre det forhold. Nu er det jo sådan, at statsministeren ved flere lejligheder har gjort opmærksom på, at der er et problem i det, man kalder den judicielle aktivisme, altså det forhold, at Domstolen optræder politisk. Jeg er også bekendt med, at flere i statsministerens eget parti har været fremme med samme kritik, nemlig det forhold, at EF-Domstolens dommere helt i strid med det, man kender fra et nordeuropæisk retssystem og domstolssystem, anvender det, der normalt kaldes en teologisk fortolkningsstil og dermed sådan set overtager en stor del af de arbejdsopgaver, som egentlig var tiltænkt politikerne. Det ved jeg at statsministeren tidligere har udtalt sig om, måske ikke lige med mine ord, men med sine egne, og hvor hensigten har været noget af det samme. Tilsvarende gælder for en række af statsministerens partifæller.

Derfor ville det være helt relevant at høre: Agter statsministeren så at arbejde på en sådan traktatændring? Vi har jo i øjeblikket en Lissabontraktat, der har fået det folkelige nådesstød, fordi Irland har sagt nej. Så er der alle muligheder for, at statsministeren kan tage det her

spørgsmål op og sikre, at også EF-Domstolen overholder sine egne grænser.

Kl. 16:50

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Statsministeren.

Kl. 16:50

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej. Det har vi faktisk ikke til hensigt – så ville vi jo have taget det op under forhandlingerne om Lissabontraktaten – og det skyldes, at vi grundlæggende er tilhængere af at have en vel-fungerende domstol, der påser, at reglerne bliver overholdt.

Jeg vil gøre hr. Morten Messerschmidt opmærksom på, at vi fra dansk side faktisk er tilfreds med de domme, der er blevet afsagt i langt, langt de fleste sager, fordi de er med til at sikre, at regler, som vi lægger vægt på, f.eks. på miljøområdet, rent faktisk også bliver overholdt af alle lande, sådan at vi sikrer ensartede konkurrencevilkår for danske virksomheder på EU's indre marked. Derfor har vi ingen hensigter om at ændre grundlæggende ved Domstolens funktion.

Men der er en anden nærliggende og meget enklere fremgangsmåde, nemlig at vi som politikere sørger for, at de direktiver, der bliver vedtaget i EU-sammenhænge, er så klare, at der ikke efterfølgende bliver et stort rum for juridisk fortolkning. Jo klarere, vi gør lovgivningen, jo mindre plads bliver der til, at jurister bagefter kan gå og lave fortolkning.

Kl. 16:51

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Det var slut på spørgsmål nr. 2. Og det er nok alligevel godt, at vi har retssystemet til at afgøre, om vi skal i fængsel, så det ikke er en selv, der skal afgøre det.

Spørgsmål nr. 3 er stillet til udenrigsministeren af hr. Søren Espersen.

Kl. 16:52

Spm. nr. S 142

3) Til udenrigsministeren af:

Søren Espersen (DF):

Finder udenrigsministeren, at regering og Folkeeting i fremtiden kan have fuld tillid til vore vestlige landes efterretnings tjenester – som CIA, MI6 samt FE og PET – når bl.a. disse institutioner to gange inden for få år, 1999 (Kosovo) og 2003 (Irak), har afgivet dramatisk fejlagtige oplysninger, som førte til bombardementet af Beograd og invasionen i Irak?